

8. Z wykazanych w poz. 7 lit. a) nie dopłaconych kwot amortyzacji przekazano:

- a) na rachunek środków własnych w banku specjalnym dnia 195 . . r.⁴⁾ zł⁴⁾
- b) na rachunek amortyzacji scentralizowanej¹⁾ na dochód budżetu¹⁾ dnia 195 . . r.⁴⁾ zł⁴⁾
- c) na rachunek bankowy środków na kapitalne remonty dnia 195 . . r.⁴⁾ zł⁴⁾
- d) na rachunek scentralizowanej rezerwy awaryjnej dnia 195 . . r.⁴⁾ zł⁴⁾

Główny księgowy

Dyrektor

(podpis)

(podpis)

1) Niepotrzebne skreślić.

2) Pozycje dotyczące oddziału zaopatrzenia robotniczego (OZR) są wypełniane jedynie wówczas, gdy działający przy przedsiębiorstwie oddział zaopatrzenia robotniczego nie jest inwestorem bezpośrednim w zakresie inwestycji scentralizowanych.

3) Należy podać wyłącznie sumę przelewów, którymi rachunek rozliczeniowy przedsiębiorstwa został faktycznie obciążony w okresie objętym rozliczeniem.

4) Podać datę złożenia do banku finansującego eksploatację tych poleceń przelewu, które przez ten bank nie zostały wykonane w okresie objętym rozliczeniem. Do kwot podanych w poz. 8 nie mogą być włączane kwoty przekazywane tytułem zaliczkowych rat miesięcznych przypadających do odprowadzenia za okres po upływie ubiegłego kwartału.

U w a g a:

Kwota wykazana w rubryce 4 poz. 5 nie może być większa niż kwota wykazana w rubryce 4 poz. 1.

Jeżeli łączna kwota amortyzacji wykazana w rubryce 3 poz. 5 jest niższa od kwoty wykazanej w rubryce 3 poz. 1, a plan sfinansowania inwestycji przewiduje odprowadzenie amortyzacji zarówno na rachunek środków własnych (amortyzacja indywidualna), jak i na rachunek amortyzacji scentralizowanej lub na dochód budżetu, należy w rubrykach 4 i 5 poz. 5 sumę z rubryki 3 poz. 5 podzielić proporcjonalnie do wpłat na wymienione rachunki, przewidzianych do końca ubiegłego kwartału w planie sfinansowania inwestycji (poz. 1)."

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1955 r.

Minister Finansów: w z. J. Trendota

393

ZARZĄDZENIE MINISTRA ENERGETYKI

z dnia 21 kwietnia 1955 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 29 czerwca 1954 r. w sprawie trybu ustalania cen na produkty nietypowe i nietypowe usługi wykonywane przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Energetyki i świadczone w obrębie gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 30 września 1953 r. w sprawie przekazania właściwym ministrom uprawnień do ustalania cen produktów nietypowych i opłat za nietypowe usługi nie objęte obowiązującymi cennikami (taryfami), wykonywane przez przedsiębiorstwa przemysłu kluczowego i świadczone w obrębie gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr A-94, poz. 1311) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Energetyki z dnia 29 czerwca 1954 r. w sprawie trybu ustalania cen na produkty nietypowe i nietypowe usługi wykonywane przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Energetyki i

świadczone w obrębie gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr A-73, poz. 896) wprowadza się następujące zmiany:

w § 4 pkt 1 skreśla się wyrazy „Zarządu Przedsiębiorstw Budowy Elektrowni” oraz literę „i”, a po słowach „Zarządu Przedsiębiorstw Budowy Sieci” dodaje się wyrazy „oraz Centralnego Zarządu Produkcji Części Zapasowych”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1955 r.

Minister Energetyki: B. Jaszczuk

394

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO ORAZ PREZESA PAŃSTWOWEJ KOMISJI CEN

z dnia 14 kwietnia 1955 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 8 lipca 1954 r. w sprawie ustalania wysokości i trybu pobierania opłat targowych od handlu i opłat za usługi na targowiskach.

Na podstawie art. 7 dekretu z dnia 3 czerwca 1953 r. o ustalaniu cen, opłat i stawek taryfowych (Dz. U. Nr 31, poz. 122), § 2 ust. 3 pkt 1 uchwały nr 406 Rady Ministrów

z dnia 3 czerwca 1953 r. w sprawie właściwości organów do ustalania niektórych cen, opłat i stawek taryfowych oraz w sprawie zasad i trybu składania wniosków o usta-

lenie cen, opłat i stawek taryfowych oraz określenia wytycznych do ich ustalenia (Monitor Polski z 1953 r. Nr A-57, poz. 722, Nr A-96, poz. 1336 i Nr A-115, poz. 1495 oraz z 1954 r. Nr A-50, poz. 683) i § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie zakresu działania Ministra Handlu Wewnętrznego (Dz. U. Nr 10, poz. 62) zarządza się, co następuje:

§ 1. W cenniku maksymalnych opłat targowych od handlu i opłat za usługi świadczone przez targowiska, stanowiącym załącznik do zarządzenia Ministra Handlu Wewnętrznego oraz Prezesa Państwowej Komisji Cen z dnia 8 lipca 1954 r. w sprawie ustalania wysokości i trybu pobierania opłat targowych od handlu i opłat za usługi na targowiskach (Monitor Polski Nr A-68, poz. 860), wprowadza się następujące zmiany:

w części II (Opłaty za usługi) ust. 1 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11. a) kompletu narzędzi wraz z miejscem do sprzedaży mięsa z uboju gospodarczego 1,00 od 1 kg mięsa przeznaczonego do sprzedaży

(za komplet narzędzi do rozbiórki i wyrębu mięsa należy uważać wagę szalkową lub uchylną z odważnikami, dwa noże, masa, topór, pień)

b) miejsca do sprzedaży mięsa z uboju gospodarczego 0,80 od 1 kg mięsa przeznaczonego do sprzedaży”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego: M. Minor
Prezes Państwowej Komisji Cen: p. o. J. Strumiński

395

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA

z dnia 21 kwietnia 1955 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 130) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody obszar lasu o powierzchni 12,15 ha w Leśnictwie Kukłanka Nadleśnictwa Państwowego Kukłanka, położony w gromadzie Orzyny, powiecie szczycieńskim województwa olsztyńskiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi oddziały lasu 26 al, 26A pododdziały a, b, c, d według numeracji przyjętej w mapach gospodarczych Nadleśnictwa Kukłanka z okresu lat 1947 — 1956. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1:10000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

- 1) wycinanie drzew i pobór użytków drzewnych z wyjątkiem usuwania drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia, a w szczególności podrostów i nalotów, oraz z pozostawieniem w ziemi karpiny;
- 2) pozyskiwanie żywicy, zbiór owoców i nasion drzew i krzewów;
- 3) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części;

- 4) koszenie trawy, zbiór ściółki leśnej i pasanie zwierząt gospodarskich;
- 5) niszczenie lub uszkodzanie drzew i innych roślin;
- 6) niszczenie gleby, pozyskiwanie kamieni i żwiru;
- 7) polowanie, chwytanie i zabijanie dziko żyjących zwierząt;
- 8) zanieczyszczanie terenu, wzniecanie ognia i zakładanie ciszy;
- 9) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków;
- 10) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych;
- 11) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami specjalnie w tym celu wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.

4. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych fragmentu lasu mieszanego ze stanowiskami flory pontyjskiej i roślin chronionych.

5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa: J. Dąb-Kociol

396

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA

z dnia 21 kwietnia 1955 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 130) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Jar Branicy” obszar lasu o powierzchni 26,07 ha w Leśnictwie Sarnia Góra Nadleśnictwa Państwowego Lidzbark, położony w gromadzie Jamielnik, w powiecie działowskim województwa olsztyńskiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi oddziały lasu 203b, 205a, c, d, 210d, według numeracji przyjętej w mapach

gospodarczych Nadleśnictwa Lidzbark z okresu lat 1949—1952. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapce rezerwatu w skali 1:25000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

- 1) wycinanie drzew i pobór użytków drzewnych z wyjątkiem usuwania drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia, a w szczególności podrostów i nalotów, oraz z pozostawieniem w ziemi karpiny;